

Stede, der ligger saa mange Ting og venter dernede, og store Planer er under Opsejling. Der er blevet talt om en Østkystbane, der skulde forbinde Byerne paa Østkysten. Det trænger vi til. Der trænges til Havneudvidelser og Havneuddybelse maaske ogsaa. Der er saa meget, der skal ophjælpes. Ogsaa for Øen Als' Vedkommende haaber vi, at Forbindelsen med Fastlandet vil blive bedre. Det er et unyttigt Spild af Tid og Kræfter og Penge, der foregaar ved Omladningen af alle Produkter fra Als, der skal til Fastlandsbanen. Jeg vil i denne Forbindelse gerne minde om, at der har været nedsat et Udvalg, der ogsaa har haft Foretræde hos Ministrene, som modtog det med stor Imødekommenhed. Det drejer sig om en Jernbanebro over Alssund, en bredsporet Bane tværs over Øen med en Færgeforbindelse over til Fyn. Det vilde forkorte Vejen fra hele Syd- og Vesteuropa til København med en 70 km, saa vidt jeg ved, og aflaste Færdselen ved Fredericia og Strib. Jeg haaber, at man ogsaa her, naar disse Planer tages under Overvejelse, vil stille sig saa imødekommende som muligt overfor dem.

Jeg skal endnu ganske kort rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Schmidt. De ærede Medlemmer Hr. Holger Andersen og Hr. Lebeck har ret indgaaende svaret Hr. Schmidt. De Anker, som det ærede Medlem Hr. Schmidt har fremført her, er af en saadan Beskaffenhed, at man har kunnet se, at den kulturelle Frihed, som det ærede Medlem kræver, er givet, endogsaa i allerhøjeste Grad. Der kræves blandt andet, at de ansatte Lærere i de tyske Skoler skal være tysksindede. Det er godt og ønskeligt, hvis det kan blive Tilfældet, og det er maaske muligt, at det ikke har praktiske Vanskeligheder. Men vi haaber saa ogsaa, at man vil gaa frem paa lignende Maade nede i Flensborg, hvor der, saa vidt jeg ved, lægges Vanskeligheder i Vejen for den danske Skoleundervisning. Man har dèr optaget et System med at eksaminere Eleverne i Dansk. Det er noget, vi ikke har gjort i Nordslesvig. Jeg tror heller ikke, at man skal vente sig alt for meget af Skolelærere og Skolemestre, om jeg saa maa sige. Det har vi Erfaringer for i Nordslesvig. Trods tyske Skolelærere, der endogsaa fik Nordmarkzulage, Grenzmarkzulage og var godt kvalificerede Tyskere i enhver Retning, trods det, at vore Børn havde tysk Undervisning, og der blev paa-

set, at de talte Tysk i Frikvartererne i Skolen og paa Legepladsen, trods det, at tyske Lærere, om jeg saa maa sige, fulgte dem paa Hjemvejen for at høre, om de ogsaa talte Tysk dèr, trods det har Tyskerne intet Resultat at opvise i Nordslesvig. Og hvis det er sandt, at det var den tyske Skolelærer, der vandt Sejren i 1870-71, saa kan man ikke sige, at han har vundet nogen som helst Sejr i Nordslesvig. Det ærede Medlem er ikke bange for at prøve Kræfter i en Kamp mellem de to Kulturer. Der er intet, vi hellere vil, vi har aldrig kæmpet en Kamp i Nordslesvig paa lige Vilkaar. Og naar man tidt stillede den straalende tyske Kultur op imod den mindre straalende danske, stillede Goethes Tyskland overfor Grundtvigs Danmark, fik vi desværre aldrig Lejlighed til at krydse Klinge med Tyskerne. Det gik os som Svend Dufva, da han stod paa Broen: nye Skarer strømmede stadig frem, og det ene Angreb afløste det andet. Men vi er ikke bange for at tage Kampen op heroppe i det gamle danske Land, i den danske Befolkning. Og det er os en Glæde, at i denne Tid, da Tyskland er bøjet saa dybt i Støvet, som Tilfældet er, er det alligevel Grundtvigs Danmark, den danske Højskole, som det tyske Folk raaber efter, som de bedste Mænd i Tyskland søger efter for at frelse og ophjælpe dette syge og saarede Folk. Skulde vi i denne Retning med den danske Højskoles Ideer kunne give dette Tyskland en Haandsrækning til Hjælp og Rejsning, saa er det noget, vi alle sammen er glade for, og noget, vi alle vil være med til, saa godt det lader sig gøre.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt har krævet en Revision af Grænsen, en Revision af Fredstraktaten. Jeg er glad for, at dette Krav er blevet mødt fra alle Sider med et bestemt Afslag. Thi den nuværende Grænse er sat ifølge Folkenes Selvbestemmelsesret, og bag den Grænse staar det danske Folk Mand ved Mand med en enig Villie: Vi viger ikke fra denne Grænse. Og jeg tror, at hvis de andre Landegrænser, der skal sættes i Europa i denne Tid, bliver sat med den samme Retfærdighed, som vor Grænse mod Syd er sat, vil der være taget et stort Skridt frem mod den endelige Fred. Jeg skal villig anerkende, at det ærede Medlem Hr. Schmidt paa en Tid, da det ikke var saa let, har taget os offentligt i Forsvar overfor det altsynlige Skrig, men jeg tror dog nok, at det ærede Medlem Hr.